

Reisverslag september 2013, Oekraïne.

Op **vrijdag 13 september** 2013 begon de reis naar Oekraïne. De school die Stichting Tabitha sponsort, de Reformatus Liceum in Nagyberegi, vierde dit jaar haar 20 jarig bestaan en dit jubileum wilde wij graag meevieren.

Om 6.30 uur was het verzamelen bij Salem. De bestuurleden; Adrie Iagendijk, Raymond Schrik, Johan Segaar, Jeroen Sloof en Marieke van Beuzekom en ook de oud bestuursleden; Rien Meijer, Arie Engels, Joop Verschoor en zijn zoon Stefan, Ad van 't Zelfde en zijn vrouw Ans. En ook familie de Sterke sloot zich bij ons aan.

Ruim op tijd arriveerde wij op vliegveld Eindhoven. Na wat strubbelingen rondom de vliegtickets vlogen wij om 9.15 uur met Wizzair richting Boedapest.

Op de parkeerplaats van het vliegveld in Boedapest stond de huurauto van Stichting HOE klaar. Deze auto was bestemd voor Jeroen, Adrie en Rien. Zij maken, na het jubileumweekend van de school, een reis langs alle projecten in Roemenie.

De overige mensen stapte in het busje en de auto van de school.

Andras had hiervoor samen met zijn zwager voor gezorgd en beide stonden ons op te wachten om ons naar de school te brengen. Na de nodige stops, voor zowel benzine als bezoek aan sanitair, kwamen wij om 15.45 aan bij de Hongaarse/Oekraïense grens.

Na anderhalf uur waren wij de grens met alle auto's gepasseerd.

Omdat er niet genoeg slaapplekken op de school waren voor onze groep, verbleven wij in hotel Hericlou. Nadat wij ons hadden ingecheckt en opgefrist zijn wij met elkaar en Andras gaan eten in Beregsasz. Ook Arie Kooiman en zijn vrouw, die op eigen gelegenheid naar de Oekraïne waren gekomen kwamen gezellig met ons mee eten.

Op zaterdag **14 september** vertrokken wij, na een goed gezamenlijk ontbijt in ons hotel, richting de school. De reis maakte wij in een groter busje met aan het stuur een ware "Schumacher" zodat wij erg blij en dankbaar waren dat wij veilig bij de school aankwamen!

De muren rondom het schoolplein waren gestuct en geverfd. De centrale hal waar je de school binnenkomt was verbouwd. Beide zagen er mooi en goed uit.

Het was goed, fijn en bijzonder om te zien hoe oude contacten uit het verleden elkaar weer ontmoeten.

Om 10 uur begon de dankdienst. De oude bisschop van 89 jaar beet de spits af. In een gloeiend betoog vertelde hij over het ontstaan van de school. Daarna de huidige bisschop, de 1^e directeur van de school Anna, consulaat van Hongarije en verschillende hoogwaardigheidsbekleders die een toespraak hielden. Via koptelefoons hoorde wij als groep de Engelse vertaling van deze dankdienst. Bijzonder om te horen hoe God van het begin af gewerkt heeft rondom het bestaan en het voortbestaan van deze school. Hem alleen zij daarvoor alle dank en eer! En in dat teken stond dan ook deze dankdienst.

Arie Kooijman heeft namens Stichting Tabitha een speech gehouden en het kado, een foto van de school met logo en tekst van Tabitha, aangeboden. Adrie heeft daarbij de envelop met een geldelijke bijdrage aangeboden. Tot slot hebben wij als groep iedereen de zegenbede van psalm 134 vers 3 toegezongen.

Na het onthullen van een gedenkteken op het plein van de school en na de lunch heeft Andras ons rondgeleid door de nieuwbouw van de school. Ze hopen dat de nieuwbouw rond maart 2014 klaar zal zijn. Het zou mooi zijn als de eetzaal en de keuken rond deze tijd in gebruik genomen kan worden. De nieuwbouw ziet er prachtig uit maar er moet nog veel gebeuren wil dit in maart 2014 klaar zijn...

Na een rondje door de huidige jongens en meisjes slaapzalen besef je des te meer dat de nieuwbouw in onze westerse ogen veel goed zal doen. Nu slapen de meisjes met z'n tienden op 1 zaal met een klein kastje voor kleding en in stapelbedden. Straks in de nieuwbouw met ongeveer 4 meisjes op 1 kamer en een eigen douche en toilet per kamer. Een hele vertering!

's Avonds hebben wij als groep samen met de leiding van de school in ons hotel de maaltijd genuttigd.

Adrie heeft met Andras de hotelkosten en de benzinekosten verrekend. De gegevens voor Stipendia zijn nog niet helemaal klaar. Het schoolseizoen is net begonnen en hij is nu een inventarisatie aan het maken welke studenten Stipendia nodig hebben.

Na een gezamenlijk ontbijt in ons hotel hebben wij Homoki Ferench opgehaald en zijn wij naar het zigeunerdorp gegaan. David heeft ons rondgeleid door beide dorpjes. Eigenlijk is het niet goed te beschrijven wat je daar ziet, ruik en ervaar. Per definitie zijn alle huizen niet afgebouwd en niet wind/waterdicht. Soms ontbreken hele stukken van een muren van bovenverdiepingen. De uitgedeelde pepermuntjes worden door alle kinderen goed ontvangen. Het is per slot zondag...

Alle kindjes waren ongelofelijk vies met vieze kleren en vieze lijfjes die al heel lang geen water gezien hadden. De weg door de dorpjes heen, aangelegd door Gypsy Mission, functioneert goed. Daarna hebben wij de kerkdienst, samen met de zigeuners gevolgd. Het meest indrukwekkende van deze dienst was het groepje van 3 jonge jongens die heel hard alle liederen en psalmen meezongen!

Lajos kwam nog langs om ons te groeten. Het was voor vele van ons lang geleden dat wij hem gesproken hadden en het

was dan ook goed om elkaar weer te zien.

Als bestuur hebben wij een gesprek gehad met Homoki. Hij vertelde dat er verschillende zigeuner kinderen opgevangen worden. Het aantal ligt nu boven de 20 maar de kinderen moeten geregistreerd zijn anders kunnen zij niet komen en dat stuit op veel bezwaren. Hoeveel kinderen er dus daadwerkelijk dit jaar opgevangen worden is dus de vraag. Verder vertelde hij dat hij zijn werk als moeizaam ervaart. Het is lastig om mensen gemotiveerd te krijgen om de activiteiten bij te wonen. Ook financieel ervaart hij moeilijkheden met name de gezondheidskosten van zijn gezin zijn hoog. Verder had hij de vraag waarom hij nooit iets had gehoord over of Tabitha de aanleg van de tuin/moestuin wilde sponsoren. Wij hebben 100 euro achtergelaten voor de aanplanting van bomen.

Na de lunch zijn we terug gegaan naar de school, en hebben daar wat gewandeld en de PowerPoint van oude foto's van de school bekeken. 's Avonds hebben wij in de school gegeten.

Terug gekomen in het hotel hebben wij als groep de ervaringen van het weekend uitgewisseld en hebben wij dit weekend afgesloten met dankgebed.

Reisverslag september 2013, Roemenië.

Adrie Lagendijk
Rien Meijer
Jeroen Sloof

Maandag 16 september

Na een korte nacht is het na het ontbijt tijd om afscheid te nemen van de groep waar we het weekend mee hebben opgetrokken.

Om 08.00 uur staan Andras en Toth Laszlo voor het hotel en kunnen we vertrekken richting de Hongaarse grens.

Adrie, Rien en Jeroen gaan met hun eigen wagen ook richting grens.

Na een 1,5 uur zijn we de grens over en scheiden onze wegen.

Met z'n drieën gaan we richting Roemeense grens en zijn hier binnen 5 minuten voorbij.

De weg gaat nu richting Tirgu Mures, een afstand van zo'n 300 km.

We komen om ongeveer 16.00 uur aan in Tirgu Mures.

Na een hartelijk welkom van Halmen Istvan kunnen we de reisspullen op de kamers zetten.

We hebben een gesprek met Halmen Istvan en er worden wat afspraken gemaakt voor de komende dagen.

Na het gesprek gaan we eten in TG Mures en hebben aan het eind van de maaltijd een gesprek met Monica. Monica is onze contactpersoon aan wie we de medicijnen leveren die met de transporten meegaan met de kleding. Allereerst geef ze aan dat ze erg blij is met de medicijnen.

De medicijnen zijn normaal met 2 a 3 weken verwerkt en op de juiste plaats en worden gratis weggegeven.

Ze geeft aan dat ze **geen** brillen nodig heeft, maar wel verband en pampers voor volwassenen.

Van deze incontinentie luiers kan ze er veel gebruiken.

Intensive care producten heeft ze nog niet nodig, maar komt erop terug.

Ze zijn bezig een nieuw programma op te zetten, waarbij vrijwilligers helpen in het ziekenhuis om ze te motiveren om ook in een ziekenhuis te gaan werken.

Dit zijn 20 – 40 vrijwilligers. Ze kan voor deze vrijwilligers ook ziekenhuiskleding gebruiken.

2 heren en de rest zijn dames. De vrijwilligers helpen 2 tot 4 uur per week en zijn 20-22 jaar oud.

Zijn niet allemaal christen, maar doen mee met het hele programma en komen zo in aanraking met bidden, zingen, bijbel lezen. Dit heeft een positieve uitwerking.

Het project houdt nog meer in namelijk:

- Leraren trainen hoe ze lessen moeten geven over gezondheid en medicijnen.
- Dokters en studenten spreken met elkaar over hoe ze op een christelijke manier mensen kunnen verzorgen.
- Er komt een conferentie laatste week februari, 1^e week maart 2014. Dit zal gaan over de dood en de palliatieve zorg hierbij.

Het project groeit op dit moment alleen maar, er zijn nu 56 studenten mee bezig (120 studenten over verteld).

Een film over eten en gezondheid is welkom en tevens materiaal om les te geven.

Website : www.szentbalazs.ro

Dinsdag 17 september

Na een goede nachtrust hebben we afgesproken om 9.00 uur met Szabo Istvan en zijn in de auto naar het Buchinkamp gereden.

Onderweg met Szabo Istvan de algemene zaken doorgesproken die op dit moment spelen.

Om de kosten te drukken hebben ze een gehuurd pand weggedaan en 2 medewerkers ontslagen.

1 gepensioneerde man die in de fietsenafdeling werkte is gestopt en er zijn nog 2 mensen weggegaan. Totaal 5 mensen weg na Atilla. Dit scheelt in kosten zo'n 2000,- euro per maand. Hebben nu wel een ander pand gehuurd van 80m² voor 120,- euro per maand.

In september gaan ze de 1^e factuur van 201 betalen .

De medewerkers hebben geen verantwoordelijkheidsgevoel, Szabo is streng om ze te activeren.

Heeft 1 contactpersoon aangesteld als afgevaardigde van de groep en heeft zo korte lijntjes.

De 2 kleine winkels zijn zaterdag niet open, de winkel bij de markt is dan wel open.

Elke 2 maanden is er een transport vanuit Duitsland met kleding, schoenen en allerlei andere spullen. Ze krijgen geen fietsen meer vanuit Zwitserland, de man in Zwitserland is met pensioen gegaan.

De kosten voor de fietsen waren net zoveel als de verkoopprijs (grens , transport).

Szabo wil de fietsen graag aanhouden, omdat er steeds meer mensen gaan fietsen.

Wil in de winkels een lijst gaan ophangen met reparatiekosten, onderdeel prijzen, zodat mensen kunnen zien wat het kost.

Szabo wil graag zoveel mogelijk fietsen toevoegen aan de kledingtransporten om de kosten te drukken (nu was er ruimte over in de vrachtwagen). Mike uit Nieuwkoop kan fietsen aanleveren.

Doordat de kleding van iets mindere kwaliteit is (in Nederland doen ze ook iets langer met de kleding) hebben ze een lagere omzet.

In de toekomst willen ze : 4 kleine winkels met 1 persoon in de winkel, 1 grote winkel met 2 a 3 personen in de winkel.

Al met al zijn ze nog erg blij met de kleding die ze van Tabitha ontvangen.

*Szabo is informatie aan het verzamelen om een gebouw neer te zetten bij de stad – 7000m³.

Hij heeft al voor 11000,- euro aan isolatiemateriaal gekocht van een Nederlandse firma (50 % korting). Deuren, ramen en lampen al gekocht voor het gebouw.

In dit gebouw moeten komen: 4 slaapkamers, woonruimte, kantoor, werkruimte / reparatieruimte en een winkel. Dit wil hij met 2 jaar klaar hebben, maar moet hier nog wel toestemming voor krijgen. Voor een 3 jarig project krijg je van de staat 75% subsidie.

Ze hebben met Nederlandse kinderen een huisrenovatie gedaan, maar het is nog niet helemaal klaar .

Lydia is met de meisjes bezig en Szabo met de jongens.

- Szabo is een assistent aan het zoeken die de winkels wil aansturen, zodat hij iets meer tijd heeft voor andere zaken.
- De dame die het Granny project doet is erg goed, gelovig en wil hij graag houden. Hij wil haar meer salaris geven, maar het systeem van de CE houdt dat tegen. Nu een klein beetje verhoging gegeven.
- Veel goede werkers in het algemeen trekken weg uit Roemenië en gaan in bv Duitsland werken. In Duitsland zijn betere arbeidsvoorwaarden e.d.
- worden gesteund vanuit Nederland door: 5 broden en 2 vissen, Mike voor fietsen en Tabitha.

Buchinkamp: Ze kunnen alleen verder als de electriciteit er is. Kunnen een Duitse firma inhuren die 75000 lei kost = ongeveer 17.000 euro.

Volgend jaar willen ze een tank achter het huis en boven de keuken zonnepanelen plaatsen om het water op te warmen.

Op de terugweg zijn we bij het project van Edith wezen kijken.

Zij wil hier in een afgelegen dorp, wat hoger gelegen, een opvanghuis voor wat minder begaafde kinderen beginnen. Kinderen zullen wat meer met dieren doen, groente fruit verbouwen en onderwijs ontvangen. Edith is zeer gedreven en zag het project al helemaal voor zich.

Het huis waar we zijn wezen kijken is vervallen en er moet aardig wat aan gedaan worden.

Ook is er op het terrein en ander gebouwtje wat ze als keuken wil laten fungeren.

Renovatiekosten die ze aangaf voor gebouw (3 ruimtes) en keuken : 16000,- à 18000,- euro

Ze heeft al 15000,- euro.

Maandelijkse kosten zullen rond de 1600,- euro bedragen.

Het is voornamelijk voor kinderen die in de grote stad niet kunnen wennen.

Kinderen kunnen later evt. naar Lydia Home. Edith wil beide projecten gaan combineren.

Dorcas Home

We zijn hierna naar Dorcas Home gegaan en hebben daar gegeten met de kinderen.

Anna heeft de universiteit gehaald en willen ze verder helpen met studeren.

Studie betaald van 1200 lei = 300 euro.

Atila heeft TBC gehad en had vaak ruzie met zijn broer.

School heeft hij afgemaakt en werkt nu in een restaurant.

Het gaat verder goed in Dorcas Home.

Lydia Home

Er zijn nu 17 kinderen en 3 kinderen willen nog komen. Het is bij Lydia Home erg rommelig.

Kinderen houden zich niet aan de afspraak en gaan vaak de deur uit.

De tuin aan de zijkant is een rommel en ligt nu open .

Lydia Home krijgt van officiële instanties veel vragen of ze kinderen mogen onderbrengen in het huis.

Deze toename van kinderen komt door het grote verschil tussen arm en rijk .

Het bejaardenhuis staat nu in de achtertuin en ze zouden daarvoor het voorhuis (wegkant) terugkrijgen. Het is nog niet zeker of dit werkelijk gaat gebeuren.

Verhouding met burens - Donna -is niet zo goed, maar ze gaan 1x in de week koffie bij haar drinken om de relatie beter te maken.

Donna gaat de tuin opknappen aan de zijkant van Lydia Home.

De oudere kinderen voelen de stress in het huis en vragen aan de leiding hoe dat nu zit met het christen zijn (ook in deze situatie).

Ze zijn op dit moment geen goed voorbeeld en dat realiseren ze zich wel.

Ze hebben het dus moeilijk op dit moment, maar ervaren eveneens dat God ook bij hen is in deze situatie.

Na deze drukke dag zijn we naar Arpad en Sara gereden en hebben daar met elkaar gesproken en gegeten. Dit was erg fijn met elkaar.

Woensdag 18 september

Een gesprek met Halmen Istvan gehad over de gang van zaken binnen het CE huis.

Voor de transporten gaan ze eind van het jaar nog een betaling doen. In september nog een betaling gedaan .

De CE groep wordt wat ouder en hebben dit jaar wat jonge mensen aangetrokken (dochter van Halmen) om bv. de conferentie te organiseren. Op deze manier kan je de jongeren activeren.

Het Buchinkamp is tevens een goede manier om jongeren erbij te betrekken en het evangelie door te geven. CE wil meer de nadruk gaan leggen op missie (zending , opdracht) en minder op het diaconale. Dorcas (onder CE) willen stoppen met kinderen van de staat en willen nu opvangkinderen die voor een

week uit de gezinnen zijn. De staat legt allemaal wetten op die nergens op slaan en het bijna onmogelijk maken om kinderen van de staat te houden. bv: kinderen moeten een certificaat hebben om te werken in de keuken.

Jeugdclub: een serie christelijke vrijwilligers die in de stad naar school gaan. Zij hebben tijdschriften en willen met deze christelijke lectuur de problemen bespreken en mensen helpen.

Halmen moet nog 7 jaar tot zijn pensioen.

De rest van al het CE gebeuren hebben we met Szabo Istvan al besproken.

Granny project

De ouderen komen 2 a 3 keer in de maand bij elkaar en hebben het erg goed met elkaar.

Ze picknicken, bidden, lezen de bijbel en doen spelletjes met elkaar. Er zijn normaal 35 tot 40 ouderen vanaf 65 jaar. Totaal heeft de CE voor dit project 10 vrijwilligers, 2 helpen op 1 dag. Dit jaar is een start gemaakt met het bezoeken van Roemeense ouderen die thuis op bed liggen.

Ze bezoeken deze mensen met andere "goede" ouderen en dit is erg fijn.

Ook hebben ze speciale dagen dat de ouderen samen dingen doen met de jeugd, bv. Kerstviering.

Een ander project wat ze bij het CE doen is het bezoeken van kinderen die met TBC zijn geïnfecteerd en gescheiden van de familie 6 maanden in het ziekenhuis moeten blijven. Ze doen met de kinderen in het ziekenhuis spelletjes, houden gebedstijden en maken uitjes (dit is mogelijk). De goede kinderen gaan soms een week bij een ander gezin in huis, zodat ze kunnen zien wat een familie, gezin is.

Tot 12 jaar zijn de kinderen in het preventieve centrum, daarna zoeken ze wat het beste is voor het kind : adoptie of toch thuis?

Na dit gesprek hebben we afscheid genomen en de spullen gepakt en zijn richting Valea Lui Mihai naar Areke Wigmans gegaan.

Hier kwamen we rond 3 uur aan en hebben een heerlijk bakje Hollandse koffie op ☺.

We zijn op een tijdstip binnengekomen dat het altijd erg druk is bij Areke.

Na wat te hebben gesproken met Areke en hebben rondgekeken zijn we met de auto bij de plek wezen kijken waar Areke altijd met de kinderen heengaat als ze op kamp gaat (paar km verder).

Dit zag er verder prima uit en erg verlaten .

Donderdag 19 september

Donderdagmorgen hebben we na het heerlijke Hollandse ontbijt met Areke koffie gedronken en hebben even op het terrein rondgekeken. Door alle drukte op het terrein zijn we naar de lokale markt geweest. Dit was erg leuk om even de sfeer te proeven op zo'n markt.

Na dit bezoek aan de markt zijn we bij terugkomst richting zigeunerwijk gegaan en zijn bij de kerk wezen kijken. We werden al verwacht en zijn ook met de "koster" in de kerk geweest. De kerk zag er nog prima uit.

Toen we weer terugkwamen bij Areke hebben we wat met elkaar gesproken en zijn bij de kinderen wezen kijken. In de klassen ziet het er allemaal verzorgd en gestructureerd uit.

Er waren wat problemen met de oudste kinderen en deze zijn in goed overleg met Areke en de ouders weg bij de opvang. Kinderen waren niet eerlijk geweest tegen de leiding en ze konden elkaar niet meer vertrouwen. De weggestuurde kinderen hebben het er moeilijk mee en zijn hun "thuis" kwijt. Ze komen af en toe nog aan (met diegene waar de relatie mee hersteld is) en gaan dan even voetballen of andere dingen doen. Dit is verder geen probleem.

Inmiddels is het etenstijd geworden en hebben met elkaar, met de kinderen erbij gegeten.

Dit was gezellig en de kinderen vinden het ook wel interessant.

Na de maaltijd hebben we de spullen in de auto geladen en zijn richting onze laatste verblijfplaats gereden deze week : Oradea.

Dit is zo'n 65km en met een goed uur waren we in Oradea.

Hier werden we hartelijk verwelkomt en hebben de spullen in het logeerverblijf gezet.

Al snel werden we geroepen dat er eten klaar stond en hebben met z'n drieën gegeten.

Na het eten hebben we een gesprek gehad met Magdalena en haar man, Sandor, een dame die o.a. bij de ouderprojecten helpt en Tscongor.

Tscongor hadden we niet dadelijk verwacht, maar het was goed om elkaar te ontmoeten.

Tscongor vertelde dat hij weg is bij Julia Home. Dit afscheid is prima gegaan en verder niet met problemen onderling. Het blijft wel erg moeilijk na zoveel jaren dat iemand zomaar ineens weg is, maar ze konden er goed over praten. Tscongor vertelde dat als je 10 jaar met de kinderen leeft, het erg moeilijk is als de kinderen verkeerde beslissingen nemen. Hij is nu leraar op 2 scholen in Oradea.

1 school is een staatsschool en dit is voor een periode van 1 jaar. Hij geeft op de scholen Laboratorium onderwijs en onderzoek van het lichaam. Hij moet in de tussentijd nog wel examen doen en als hij hiervoor slaagt kan hij waarschijnlijk iemand opvolgen die met pensioen gaat. Dat is ook een school in Oradea. Hij heeft met deze baan wel wat ervaring, omdat voordat hij naar Julia Home kwam 6 jaar dit werk heeft gedaan in Valea Lui Mihai.

Er zijn nu in Julia Home 4 kinderen in huis. 1 blijft tijdens het studeren ook in het huis.

Sandor vertelde dat ze nu met een ander project bezig zijn, als vervanger van het vorige project.

Sinds 1 week zijn ze hiermee bezig, kinderen van gebroken gezinnen worden opgehaald van school, worden opgevangen, krijgen huiswerkbegeleiding, een warm/ fijn opvanghuis en brengen ze voor het eten weer naar huis. Het gaat hier om de wat grotere gezinnen -5 kinderen-, waarbij vader of moeder werkt (meestal in ander land) en dus geen tijd heeft om alleen voor de kinderen te zorgen.

Vader of moeder werkt eveneens om rond te kunnen komen.

Er zijn nu 10 a 12 kinderen bij dit project betrokken en er is plaats voor ongeveer 30 kinderen.

Kinderen krijgen een lunch, bijbelstudie, helpen in het huishouden en maken huiswerk.

Zaterdag is er tevens voor deze kinderen tienerclub. Het project is dus een **daily care project**.

Als er vakantie is zijn de kinderen in de morgen bij Julia Home en gaan 's middags weer naar huis.

We krijgen van dit project een rapport toegezonden, waarin o.a. het budget staat.

We willen ook graag weten wat de andere sponsors doen (oude ondersteuners van vorige project), Gaan ze mee of haken ze af? Dit komt ook in het rapport te staan.

De kledingwinkel draait goed, ze hebben na betalen gas en licht + loon 2 medewerkers een netto winst van 1000,= euro per maand.

Ze krijgen nu ook ondergoed, BH's van Hunkemöller wat de mensen graag kopen.

Deze spullen krijgen ze uit Putten. Ze delen om de 2 maanden de overige kleding die niet in de winkel komt uit en helpen daar dus weer mensen mee.

Ze vragen of ze meer kleding kunnen krijgen, omdat ze blij zijn met de goede kleding.

Kunnen nu 300 dozen kleding hebben per transport .

Ouderenproject

Er zijn normaal 70 ouderen op de bijbelstudie, deze wordt elke donderdag gehouden.

2 a 3 keer in een jaar hebben ze een uitje met de bus en gaan dan meestal naar het bos.

Het HOMEcare project gaat nog steeds goed. 1x per maand komen de ouderen bij elkaar om te praten, bidden, zingen en de ouderen zoeken elkaar in deze maand ook op.

20 a 25 ouderen doen deze bezoeken.

Bij Julia Home is er elke dag een Bijbelclub en op deze manier komen er per week 200 tot 500 mensen bij elkaar om met Gods woord bezig te zijn.

Zoon / predikant Visky komt elke maandag langs om hier en daar te helpen bij de Bijbelstudie.

's Avonds hadden we vrijaf (hadden bij Juliahome genoeg te doen) en zijn we in Oradea even wat wezen shoppen ☺.

We hadden wat vraagtekens bij dit project en hebben hier later nog over gesproken.

Vrijdag 20 september

Na een nacht goed slapen in het gastenverblijf (gebruiken ze trouwens alleen voor gasten die langkomen voor de projecten) hebben we met elkaar ontbeten in de keuken.

Er was een aardig clubje aanwezig en dus gezellig.

Na al de vraagtekens van die avond ervoor was het goed om een gesprek te hebben met Visky
Wat een hoop duidelijkheid in de zaak bracht.

Ze hebben voor dit nieuwe project een goed en grondig onderzoek gedaan waar er veel behoefte aan is / komt.

Hier kwam dus het dagelijkse zorg project naar voren en vandaar de keuze voor dit project.

We houden aan dit gesprek een goed gevoel over en heel anders dan de dag ervoor.

Waar ze ook mee bezig zijn en heel graag zouden willen in de toekomst is een centrum waar ouderen de laatste maanden, weken, dagen kunnen doorbrengen van hun leven.

Het gaat om een nieuwbouw project, waarbij ze de grond waar het gebouw moet komen al hebben.

Tekeningen, afmetingen e.d. zijn al gemaakt, maar dit is nu financieel niet op te brengen.

Het huis zou voor ongeveer 60 ouderen plaats hebben.

Na dit gesprek zijn we gaan tanken en hebben de auto laten wassen. Hett is een tijd geleden dat de auto zo'n goede beurt heeft gehad☺ en dat alles voor een paar euro.

Omdat we rond 23.00 uur zouden vertrekken richting Boedapest hebben we na het autowassen een aantal uur geslapen (voorslapen).

Aan het einde van de dag zijn we met Sandor en zijn verloofde een pizza wezen eten in Oradea.

We hebben dit lopend gedaan, maar goed ook zodat terug de grote pizza een beetje kon zakken.

Rond 22.00 uur waren we terug en hebben we de spullen gepakt. Rond kwart voor elf zijn we vertrokken richting Budapest .

Zaterdag 21 september

De reis verliep voorspoedig en om 03.00 uur lokale tijd waren we in Budapest,

We hebben hier afgetankt bij de Shell en een taxi gebeld.

De auto netjes weggebracht waar hij werd verwacht en richting vliegveld gegaan.

Om half 5 zijn we ingecheckt en hebben daarna wat zitten wachten / lezen totdat het tijd was om te gaan boarden.

Om 06.30 uur vlogen we terug richting Eindhoven waar we na een erg rustige vlucht om 08.30 uur uiteindelijk landden.

Al met al een hele goede reis geweest met elkaar, waarin we hebben ervaren dat God de mensen daar vasthoudt en bemoedigt en met ze verder gaat.

Laten we deze mensen die het zo hard nodig hebben ook in ons gebed gedenken.